

til Ministeren, og at Ministeren har fundet, at Klagerne vare saa berettigede, at han har fundet sig foranlediget til paa Finantsloven at opføre en Sum til Opførelse af en ny Toldbygning. Denne Sum er bleven stemt ud, fordi man mente, at man maatte have nærmere Oplysning om, hvorledes Tilstanden var. Der er saamænd Mange, ogsaa i Folkethinget, der kjende den bedrøvelige Tilstand, hvori Bygningen er, men jeg har det Haab, at den høitærede Minister adaare vil gjenoptage Forslaget for at afhjælpe en alvorlig Trang, som Handelsstanden meget vil paa- skjønne bliver afhjulpen, og som den ikke kan undvære bliver afhjulpen. Den nuværende Tilstand medfører et aarligt Tab for Mange af dem, for ikke at tale om, hvilke Vanskeligheder der ere forbundne med den nuværende Tilstand, ogsaa for Toldvæsenet.

H. C. Hansen: Det foreliggende Lovforslag vil vel neppe efter sit Indhold give Anledning til nogen længere Forhandling under dets 1ste Behandling her i Thinget. Det vil vistnok blive almindelig indrømmet, at der ved Lovforslagets Affattelse er taget Hensyn til den Overenskomst, som ifjor kom tilstede overfor de tre gamle Konfliktspunkter, og at der tillige er viist en ikke ringe Hensynstagen til dette Things Anskuelse ogsaa paa de fleste andre vigtige Punkter. Finantslovsforslagets § 1 indeholder jo en Indtægtsbevilling af henimod 52 Millioner Kroner og dets § 11 en Udgiftsbevilling af ca. 48 $\frac{1}{2}$ Million Kroner. Dette maa formentlig antages at være Summer, som efter vore Forhold ere temmelig rundelige til Statsusholdningen. Af Hensyn hertil og ogsaa af Hensyn til forskjellige faldne Udtalelser er det vistnok sandsynligt, at vi iaar ville komme til at nyde Fordelene af en ordinær Finantslov i en nogenlunde betimelig Tid. Dette er sikkert et temmeligt stort Gode, og jeg kan ikke støtte den Anskuelse, at Lovforslaget bør henviises til et Udvalg, da dette formentlig vilde bevirke, at Lovforslaget blev sildigere færdigt, end Tilfældet vilde være, dersom der ikke blev nedsat noget Udvalg. Da jeg som sagt ikke kan skjønne, at der er tilstrækkelig Anledning hertil, kan jeg saaledes heller ikke være med til at bidrage til Sagens Forhaling paa denne Maade. Det forekommer mig, at det Gode at faae en Finantslov i betimelig Tid noget nær er det eneste Udspring i hele vor Lovgivningsvirksomhed, thi med Reformlovgivningsarbejdet har det jo som bekendt temme-

lig beklagelige Udsigter. Spørgsmaalet om, hvad Marsagen hertil er, og hvor Ansvarer herfor ligger, er jo ofte blevet diskuteret paa forskjellige Steder og til forskjellige Tider, og ogsaa under 1ste Behandling af Lovforslaget om den personlige Kommunekat blev dette Spørgsmaal meget ivrigt diskuteret her i Thinget af flere ærede Talere. Der blev af flere ærede Talere, eller ialtfald af een æret Taler, fra den anden Side stillet det Spørgsmaal: Hvorfor visne alle Reformlovsforslag? Og dette Spørgsmaal blev fra anden Side besvaret med disse Ord: Fordi de henligge i Folkethingets Udvalg. Disse ærede Medlemmer supponerede altsaa, at her saa både Ansvarer og Marsagen. Jeg tror dog ikke, at disse ærede Medlemmers bekendte Skarpsindighed ved dette Svar kom til at indtage den Plads, som deres Skarpsindighed ivrigt indtager overfor Forhandlingerne her, thi der kan vistnok med Rette til dette Svar stilles det yderligere Spørgsmaal: Hvorfor blive de liggende i Folkethingsudvalgene? Dette „Hvorfor“ kunde besvares med en hel Række „Fordi'er“, som vistnok hvert især vilde være tilstrækkeligt til en Forklaring og Motivering af Forslagernes Henliggen i Folkethingsudvalgene. Jeg skal imidlertid af forskjellige Grunde ikke opregne flere af disse „Fordi'er“, dels ogsaa fordi jeg antager, at mange ærede Medlemmer ville være uenige med mig i de Grunde, som jeg saaledes vilde komme til at nævne, og da jeg ikke gjerne nævner Noget, hvorom jeg er uenig med ærede Medlemmer, saa skal jeg indskrænke mig til her at nævne et eneste „Fordi“. Jeg skal da sige — og det antager jeg, at ærede Medlemmer vilde indrømme mig — at Lovforslagene henligge i Udvalgene, fordi den høie Regjering ikke yder et tilstrækkelig virksomt Bidrag til at faae dem færdige. Jeg tror, at de Herrer ville indrømme mig, at dette er en Marsag til, at de blive liggende der. Der er ganske vist Enkelte, ja, maaske Flere, der har den Anskuelse, at Regjeringen ikke har nogen Pligt i den Henseende. En saadan Anskuelse forekommer mig at være noget besynderlig. Vi ere sikkert Alle enige om, at Overenskomst ved gjenfaldig Smødefommen mellem Nigsdagens to Afdelinger er en Forudsætning i vor Forfatning. Da Nigsdagens to Afdelinger kun rent indtagelsesvis og ganske indirekte ere istand til at forhandle med hinanden, maa det utvivlsomt ifølge denne Forfatningsbestemmelse være Regjeringens Pligt at bringe Overensstemmelse tilveie paa alle Omraader, hvor den finder det nødvendigt